

capo II

1. Když se soumrak opírá do kmenů borovic
a první stíny jdou od polí z Ketkovic,
zas cítím planou travu
jak nad údolí stoupá modřej dým,
já, vím
2. Že tvůj úsměv nevrátím do dívčí podoby,
má studánko chci pít ze rtů tvojí nahoty,
noci narůstají křídla
a vletět do snů právě nemám s kým
- R: Jsi jiskrou dávnejch ohňů,
co v kouři ulítá
mlhovinou v kraji meandrů a skal.
Musím ti říct, ještě jednou díky,
že jsem tě lásko znal
3. Jdu dolů po stráni, kde rosa čistí prach,
staletou přeslicí a kolem hoří nach,
Pán nebes hlavu sklání
a rouchem větví oslepí můj zrak,
jen tak.
4. Vejdu starou alejí do síní zrcadel,
obrazárnu kořání u říčních křesadel
vodou studenou se brodím až do komnat říše klád
a čekám, že se musí, že se musí něco stát

R:
D G Emaj9/7 Ami7
... že jsem tě lásko znal,
Musím ti říct, ještě jednou, díky,
že jsem tě lásko znal ...